

Üte talo lugu

Rahulikult

Viis ja sõnad Aadu Birnbaum

Om päh-nä-pui-e häit-se-mi-se aig ja mo-ro pääl om kor-gõs kasv-nu
 Tan rõõm-sal mee-lel tet-ti ras-sõt tüüd, jäi pää-vä pi-käs, li-hü-ke-ses
 Om päh-nä-pui-e häit-se-mi-se aig ja mo-ro pääl om kor-gõs kasv-nu

hain. Uut um-mi lat-si va-na ta-lo viil, kuid es-süs sii-ä har-va vöö-ra
 üü. Om am-mu län-nü siist kel min-nä aig, ja sii-ä jää-nü mit-mõ põl-võ
 hain. Om am-mu län-nü siist kel min-nä aig ja sii-ä jää-nü mit-mõ põl-võ

ti. Viil sai-sap tii-gi per-sõ-vel va-na sann, viil
 vaiv. Kolm sai-sap tii-gi per-sõ-vel ta-kaot-si jäi, küll
 vaiv. Viil sai-sap tii-gi per-sõ-vel va-na sann. Viil

mus-til pal-ut kel suid-su-karm om man. Tan vii-mäst kõr-da mõs-ti pe-re-
 i-mä ja pal-löl õ-ga päiv. Tuu mu-pal-rõ murd-sõ üts-kõrd i-mä-
 mus-til pal-ut kel suid-su-karm om man. Ma kav-va is-tu san-na lä-ve

miist ja vii-di ä-rä sel-le il-ma siist
 gi, tan ke-rik-ai-a ra-hun-ti-mä-
 iin, om hen-gel külm ja hal-lõs län-nü gi miil, ma

rit kav-va is-tu san-na lä-ve iin, om hen-gel külm ja hal-lõs län-nü miil.